

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - သန်းထက်အောင်

ပြုလောက်ကင်း သိုင်းနုတ်ဘုရား

အကျဉ်းသားသတ်ကွင်း

(စာစဉ်-၁၂)

အပိုင်း (၁၃၉)

သိုင်းကျွန်များ

ထိုလှောင်ချိုင့်၏ အလယ်၌ အနိုင်ရရှိသူသာ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ပြီး ရှုံးနိမ့်သူသည် သေဆုံးသွားကြရ၏။

စစ်မြေပြင်တစ်ခုသို့ အမှန်တကယ် ရောက်ရှိနေသည့် ပမာ ဖြစ်နေသည် ။

ကောင်းကင်တိမ်တိုက် ကိုးခုဒေသ၌ သိုင်းပညာရှင်များ သည် လေးစားခြင်း ခံကြရ၏။ အသက်နှင့် ရင်း၍ သိုင်းပညာ တိုးတက်ရန် ကြံဆောင်ကြသည် ။ သိုင်းပညာ လမ်းစဉ်၌ လက်စားချေ စိန်ခေါ်မှုတွေနှင့် ပြည့်နေပြီး စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုသာ အောင်မြင်မှုအတွက် သော့ချက်တစ်ခု ဖြစ်နေပေသည် ။

"အကျဉ်းသား သတ်ကွင်းရဲ့ စည်းမျဉ်းတွေကဘာလဲ "

လင်းဖန်က မေးမြန်းလိုက်၏။

"လှောင်ချိုင့်ကို တာဝန်ယူတဲ့ တစ်ယောက်က ဘယ်သူနဲ့ တိုက်ခိုက်ရမယ်ဆိုတာ ကြေညာတယ်။ သူက လူတွေကို အဆင့်တူတဲ့ အခြားသိုင်းပညာရှင် ဒါမှ မဟုတ် တောရိုင်းကောင်နဲ့ တွဲပေးလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီလိုမှ

မဟုတ်ရင် တိုက်ပွဲဟာ တစ်ဖက်သတ် ဆန်နေလိမ့်မယ် "

ဝမ်အော်ရွယ်က ရှင်းပြလိုက်၏။

လင်းဖန် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည် ။ အကယ်၍ အဆင့်တူသူ တစ်ယောက်နှင့် သာ တွဲဖက်မပေးဘူးဆိုလျှင် လူအများ စုမှာ လှောင်ချိုင့်အတွင်းသို့ ဝင်ရဲကြလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

"ဒါနဲ့ ဒီလှောင်ချိုင့်ထဲမှာ မင်းရှုံးနိမ့်သွားပြီဆိုရင် သေခြင်းတရားက ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အနိုင်ရရှိခဲ့ရင်တော့ သန့်စင်ခြင်း ကျောက်တုံးတွေ အများကြီး ရရှိလိမ့်မယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် သင်တန်းကျောင်းရဲ့ ကျောင်းတော်သား အများ စုဟာ ဒီနေရာကို လာပြီးတိုက်ခိုက်ကြတယ်။ ရရှိလာတဲ့ သန့်စင်ခြင်း ကျောက်တုံးတွေကို စိတ်စွမ်းအား လေ့ကျင့်ရာ မျှော်စင်မှာ အသုံးပြုကြတယ်။ ဒီလိုအခြင်းအရာက သူတို့ ရဲ့ သိုင်းပညာကို အလျင်အမြန် အစွမ်းထက်မြက် စေသလို အန္တရာယ်လည်း အရမ်းများ တယ် "

"သေခြင်းတရားကို ထပ်ခါထပ်ခါ စိန်ခေါ်ခြင်းဟာ အသန်မာဆုံး လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းပဲ။ အန္တရာယ်ရှိတဲ့ အခြေအနေတွေမှာ သေဆုံးခြင်းနဲ့ ကံကောင်းခြင်းဟာ ဒွန်တွဲနေတယ် "

ဝမ်အော်ရွယ်က တည်ကြည်စွာဖြင့် ပြောလိုက်သည် ။

ဝမ်အော်ရွယ်၏ အသံက ဤနေရာသို့ မကြာခဏ လာရောက်သည့် ပုံပေါက်နေသဖြင့် လင်းဖန် အံ့ဩသွားရသည် ။ မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်ကဲ့သို့ မျက်နှာနှင့် အားနွဲ့သည့် ဟန်ရှိသော ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်က ဤကဲ့သို့နေရာကို လာသည် ဆိုခြင်းမှာ စိတ်ကူး၍ ပင် မရနိုင်သော အရာတစ်ခုဖြစ်လေ၏။

သူတို့ သည် ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းလာရာ ရောက်ရှိနေသော နေရာတိုင်းမှ ပင် လှောင်ချိုင့်အတွင်းကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်နေရ၏။

လှောင်ချိုင့်သည် အလွန်ကြီးမားလှပြီး အတွင်းထဲမှ လူများကို ကောင်းကင်နှင့် နံရံတစ်ချပ် ခြားလိုက်သလို ဖြစ်စေသည် ။

လှောင်ချိုင့်အတွင်းကို နှစ်မျိုးပိုင်းခြားထား၏။ တစ်ခုသည် လူအချင်းချင်း တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ခုမှာ လူနှင့် တောရိုင်းကောင် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပေသည် ။ ၎င်းနေရာနှစ်ခုကို ပွဲကြည့်စင်များ ဖြင့် ပိုင်းခြားထားလေ၏။ ရောက်ရှိလာသော လူများ အနေဖြင့် မိမိနှစ်သက်ရာ တိုက်ပွဲကို ကြည့်ရှုနိုင်ပေသည် ။

ထိုစဉ် လင်းဖန်တို့ ၏ ရှေ့မှာ ရှိနေသော လူအုပ်စုသည် လင်းဖန်တို့အား လှည့်ကြည့်လာ၏။

ဝမ်အော်ရွယ်သည် သူ၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ သန့်စင်ခြင်း ကျောက်တုံးခြောက်တုံးကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ထိုသူတို့ ကို ဝင်ခပေး လိုက်လေ၏။

"ပထမဆုံးတန်းက ဆယ်ခုအတွက် ဈေးကြီးပေမယ့် တိုက်ပွဲတွေကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နိုင်တယ် "

ဝမ်အော်ရွယ်က ပြောလိုက်ရာ လင်းဖန် အံ့အားသင့်သွားပြီး ပြန်လည် ပြောဆိုလိုက်သည် ။

"လူတစ်ယောက်ကို အလယ်အလတ်အဆင့် သန့်စင်ခြင်း ကျောက်တုံး တစ်တုံးလား။ ဒါဟာ ကြောက်စရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ ဈေးပဲ။ ဈေးကြီးလွန်းတယ် "

အလယ်အလတ်အဆင့် သန့်စင်ခြင်း ကျောက်တုံးသည် ကောင်းကင်

ဘုံ သင်တန်းကျောင်း၏ စိတ်စွမ်းအား လေ့ကျင့်ရာ မျှော်စင်ရှိ အထပ်
လေးထပ်မှ ဆယ်ထပ်မြောက်အထိ တစ်လကြာအသုံးပြုရန် လုံလောက်
သည်။ သို့ဖြစ်ရာ နည်းပါးလှသော တန်ဖိုးမဟုတ်ပေ။

" မဟုတ်ဘူး ။ အဲဒါက ဈေးမကြီးဘူး။ ဈေးတောင်ချို့နေတယ်။ ဒီ
နေရာကို လာပြီးတော့ အကောင်းဆုံး ပွဲကြည့်စင် ထိုင်မယ့်လူတွေက
ဘယ်လိုလူမျိုးတွေလဲ ဆိုတာသာ ခဏလောက် စဉ်းစားကြည့်လိုက်.. "

"လှောင်ချိုင့်ထဲကို ဝင်ပြီးတိုက်ခိုက်မယ့် လူတွေနဲ့ သန့်စင်ခြင်း
ကျောက်တုံးတွေ အများကြီးပါမယ့် ချမ်းသာတဲ့ လူတွေပဲ "

လင်းဖန်က ပြန်လည်ဖြေကြား လိုက်၏။

"မင်းပြောတာမှန်တယ်။ ဒါ့အပြင် လှောင်ချိုင့်ထဲမှာ တိုက်ပွဲတစ်ခု
ကို နိုင်ရင် အနည်းဆုံး အလယ်အလတ်အဆင့် သန့်စင်ခြင်းကျောက်တုံး
ဆယ်တုံးရမယ်။ ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့ရင်တော့ သေဆုံးသွားမှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက်
သန့်စင်ခြင်း ကျောက်တုံးဆိုတာလည်း သူတို့ အတွက် မလိုအပ်တော့
ဘူးလေ "

ဝမ်အော်ရွယ်က ရှင်းပြလိုက်၏ ၊ ထို့နောက် ပွဲကြည့်စင်၏ တတိယ
အတန်းကို ညွှန်ပြလိုက်ပြီး

"အဲဒီနေရာမှာ ထိုင်ကြရအောင် " ဟူ၍ ပြော လိုက်လေသည်။ ။

"ကောင်းပြီ "

လင်းဖန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။ ပထမဆယ်တန်း၌
လူအများကြီး ရှိမနေပေ။ ထို့အပြင် လှောင်ချိုင့်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ချ
င်သူများ နှင့် သန့်စင်ခြင်း ကျောက်တုံးကို အလုံအလောက် အသုံးပြုနိုင်
သည့် လူများကိုလည်း ရှာတွေ့ရန် ခက်ခဲနေသည်။ ။

လင်းဖန် ထိုင်လိုက်သောအခါ တိုက်ပွဲက ပြီးနေပေပြီ။

လှောင်ချိုင့်အတွင်း၌ ကျွန်တစ်ယောက်သည် သူ့ပြိုင်ဘက်၏ ဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး နှလုံးကို ဆွဲထုတ်ယူ လိုက်လေ၏။ ၎င်းမြင်ကွင်းသည် သွေးပျက်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ကောင်းနေသည် ။ ကျွန်သည် နှလုံးကို လက်ထဲမှာ ဆုပ်ကိုင်လျက် လေပေါ်မြောက်ပြနေရာ သွေးများက သူ့လက်တွေကြားမှာ စီးကျနေလေ၏။

သို့သော် လူအားလုံးက ထိုကဲ့သို့ မြင်ကွင်းမျိုးကို ကြည့်ချင်နေကြတာ ဖြစ်သည် ။ သူတို့ သည် သွေးပျက်ဖွယ် မြင်ကွင်းကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ အော်ဟစ်နေကြပေ၏။

လျန်ဖေးနှင့် ကျင်းယွမ်တို့ မှာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားရပြီး အော့နှလုံးနာနေကြသည် ။ လင်းဖန်သည် တည်ငြိမ်နေသော်လည်း သူ့စိတ်တွင်းမှာ မူ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေရ၏။ ဤကမ္ဘာမှ အစွမ်းနိမ့်ကျသူအတွက် နေရာမရှိပေ။ အစွမ်းနည်းသူသည် အထင်အမြင်သေး ရှုတ်ချခံရပေသည် ။ ထိုသဘောတရားနှင့် အလိုက်သင့် ပြောင်းလဲနိုင်ရန် လင်းဖန်ကြိုးစားနေရ၏။

"မင်းရဲ့ အစွမ်းကို ယုံကြည်စိတ်ချမှု မရှိဘူးဆိုရင် လှောင်ချိုင့်ထဲကို ဝင်တာက အသုံးမဝင်ဘူး "

လင်းဖန်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ရင်း တွေးနေမိ၏။

"လင်းဖန်... မင်းနဲ့ အဆင့်ချင်း အတူတူဆိုရင် တောရိုင်းကောင် ဒါမှ မဟုတ် သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်... အဲ့ထဲက ဘယ်ဟာနဲ့ ပိုတိုက်ခိုက်ချင်လဲ "

ဝမ်အော်ရွယ်က သိချင်စိတ်ပြင်းပြစွာ မေးလာသည် ။

"တောရိုင်းကောင် "

လင်းဖန်က မဆိုင်းမတွ ပြန်လည်အဖြေပေးလိုက်၏။

လင်းဖန်၏ အဖြေကြောင့် ဝမ်အော်ရွယ်မှာ အံ့အားသင့် သွားရသော်
လည်း ချက်ချင်းပင် ပြုံးလိုက်ပြီး

"မင်းပြောတာ မှန်တယ်။ အဆင့်ချင်းတူတဲ့ တောရိုင်းကောင် တစ်
ကောင်ဟာ သိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်ထက် ပိုအစွမ်းထက်မြက်တယ်
လို့ လူအများ စု တွေးကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ လှောင်ချိုင့်ထဲမှာ တော့ မဟုတ်
ဘူး ။ ကျွန်တွေဟာ သူတို့ ဘယ်အချိန် သေရမလဲဆိုတာ မသိလာတဲ့ အ
ခါ တောရိုင်းကောင်တွေထက်တောင် ရက်ရက်စက်စက်
တိုက်ခိုက်လာကြတယ်။ ချောက်ချားစရာ မွန်းစတားကောင်တွေထက်
ပိုပြီး ကြောက်စရာကောင်းလာခဲ့တယ် "

"တစ်ခါတစ်ရံမှာ မင်းဟာ မင်းရဲ့ ပြိုင်ဘက်ထက် အစွမ်းထက်မြက်
တယ်လို့ ထင်ပေမယ့် လှောင်ချိုင့်အတွင်းမှာ တော့ မတူညီတော့ဘူး။
နောက်ဆုံး ကျန်ရစ်နေမယ့်လူဟာ မင်းဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ အာမ,မခံနိုင်ဘူး
"

အသက်ရှင်သန်ရန်အတွက် လူတွေက အရာအားလုံးကို လုပ်ရန် အ
ဆင်သင့် ဖြစ်နေပေပြီ။

လင်းဖန်သည် သူ၏ ခေါင်းကိုခါလိုက်ပြီး

"မင်းပြောတာမှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ရဲ့ ရွေးချယ်မှုကတော့ အဲဒီလို
မဟုတ်ဘူး "

"အမ်.....ဘယ်လို..သေချာလား"

ဝမ်အော်ရွယ် အလွန်အံ့အားသင့်သွားရသည် ။

"သေချာတာပေါ့ " လင်းဖန်ကပြောလိုက်ပြီး ဆက်လက်၍

"သိုင်းကျွန်တွေဟာ ကျွန်တွေဆိုပေမယ့် သူတို့ အားလုံးဟာ လူတွေပဲ။ ငါ့ကိုရန်စဏော်ကားတာ မရှိသရွေ့ သူတို့ ဟာ နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းတဲ့ လူတွေ.. "

လင်းဖန်၏ ပြန်လည်အဖြေစကားကြောင့် ဝမ်အော်ရွယ်မှာ ဆွံ့အသွားရပြီး မျက်နှာထက်၌ ထူးဆန်းသည့် အရိပ်အယောင်များ ဖြတ်သန်းသွားသည် ။

"သိုင်းကျွန်တွေဟာ အလွန်ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်တဲ့ လူတွေလို့ မင်းထင်နေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ လှောင်ချိုင့်ထဲ ဝင်တဲ့ လူတွေကို သူတို့ သတ်ဖြတ်ရတာဟာ သူတို့ အတွက် မတတ်သာလို့ လုပ်နေကြတာပဲ။ သိုင်းကျွန်တွေကို သန့်စင်ခြင်း ကျောက်တုံးအနည်းငယ်အတွက် လာရောက်တိုက်ခိုက်တဲ့ လူတွေကတော့ မှားယွင်းတဲ့ လုပ်ရပ်ကို လုပ်နေကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငါကတော့ ငါနဲ့ ငါ့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို မထိပါးလာမချင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မမုန်းသလို ဘယ်သူ့မှ လည်း မသတ်ဖြတ်နိုင်ဘူး။ အဲ့လိုမှ မဟုတ်ရင် ငါ့စိတ်ထဲမှာ လိပ်ပြာမလုံသလို ခံစားနေရတယ် "

လင်းဖန်သည် သူ့ကိုယ်သူ လူကောင်းတစ်ယောက်ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသလို ကမ္ဘာကြီးကိုလည်း တစ်ယောက်တည်း ကယ်တင်နိုင်သည် ဟူ၍ ယူဆနေသော လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။ သို့သော် လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် အညီ သူနေထိုင်၏။ သိုင်းပညာလမ်းစဉ်၌ ကောင်းမွန်သော စိတ်အကျင့်အကြံတို့ သည် စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုတို့ ကဲ့သို့ အရေးကြီးသည် ဟူ၍ လင်းဖန်ယူဆသည် ။

လင်းဖန်၏ စကားများကို ကြားရသောအခါ ဤနေရာနှင့်

ပတ်သက်ပြီး တစ်စုံတစ်ခု လွဲမှားနေတယ်ဆိုတာကို ဝမ်းအော်ရွယ် ပထမဆုံး သတိပြုမိလာသည်။ ။ ဤလူများ သည် သိုင်းကျွန်းများ ဖြစ်နေခဲ့လျှင်သော်မှ လူတွေပဲလေ....

သို့သော် ဤကမ္ဘာမြေမှာ တော့ လင်းဖန်ကဲ့သို့ မေတ္တာထားတတ်သူ အလွန်နည်းပါး၏။ ဤပတ်ဝန်းကျင်မှာ မွေးဖွားလာခဲ့ကြပြီးနောက် သူတို့ သည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော လူများ အဖြစ်သို့ ပုံသွင်းခံခဲ့ကြရသည်။ ။

လူအများ စု၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ အစွမ်းထက်ဆုံး လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာရန်ပင်။ မည်မျှငွေကုန်ပါစေ.. ထိုရည်ရွယ်ချက်အတွက် အခြားလူများကို သတ်ဖြတ်လာကြ၏။ လူတွေကို သတ်ခြင်းက သူတို့အတွက် သာမန်ကိစ္စတစ်ခုသာ ဖြစ်လေသည်။ ။

"မင်းပြောတာကောင်းတယ်...။ နောက်ဆိုရင် တောရိုင်းကောင်တွေနဲ့ ပဲ ငါတိုက်ခိုက်တော့မယ် "

ဝမ်းအော်ရွယ်က ပြုံး၍ ပြောလိုက်၏။ ထိုစဉ် သူတို့ နောက်မှ အသံတစ်သံထွက်ပေါ် လာလေသည်။ ။

"တပ်သားအမျိုးအစား ကျောင်းသားလေးတွေ.. မင်းတို့ က ကမ္ဘာမြေရဲ့ သဘောသဘာဝကို မကြိုက်ဘူးဆိုရင် မေတ္တာကရုဏာထားတဲ့ ပုံစံကို ဘယ်အချိန်မှာ ပြောင်းလဲတော့မှာ လဲ။ ဟားဟား... ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ "

ဝမ်းအော်ရွယ်နှင့် လင်းဖန်တို့ သည် လှည့်ကြည့် လိုက်သောအခါ တောက်ပြောင်သော အဝတ်အစားများ ဝတ်ထားသည့် လူတစ်စုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။ သူတို့ ၏ ပုံစံတွေက မောက်မာဝံ့ကြွားသည့် ပုံပေါ်နေသည်။ ။

"အရာရှိ ကျောင်းသားတွေ "

လင်းဖန် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။ သူတို့ အထဲက ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို သူသိနေ၏။ ထိုလူမှာ သူပါးရိုက်ခဲ့သော ပိုင်ကျဲပင် ဖြစ်လေသည် ။
